

Колю се поправя.

Следъ опасната разходка
съсъ онази чужда лодка
Колю вече се поправи:
той немирствата остави
и реши добро да прави!
Ето, вижте, вчера бѣше,
къмъ школото той вървѣше.
И на улицата тамъ
срещна господинъ той самъ.
Чанта подъ ржка държеше
и умислено вървѣше.
Колю поздрави и мина.
Вижте първата картина!
Но неволно се обърна
и на улицата зърна
чантата на господина,
който преди малко мина.
Вижте втората картина!
Бързо Колю тамъ пристига,
чантата с'ржка си дига.
Гледайте картина трета!
А четвъртата показва,
какъ се лошото погизва:
Колю чантата не скрива,
нѣма той ржка крадлива!
Но се спуща с'викъ и бѣгъ
подиръ онзи младъ човѣкъ.
Скоро той го приближава
и му чантата подава.
Господинътъ го похвали;
нѣжно го с'ржка погали
и му каза: „Да си живѣ!
Да си веселъ и щасливъ!“
Петата картина дава

ясна за това представа!
Колю с'радостъ бързо мина,
вижте шестата картина,
къмъ школото тамъ, насреща,
с'пламенна любовъ гореща
къмъ дѣла добри и свети:
да подкрепя слаби, клети!

* * *

Кой, деца, ще се досѣти,
следъ онѣзъ патила клети,
щѣ го Колю нашъ застави
пакоститѣ да остави
и немирства да забрави? . .
Гледамъ, всичкитѣ мълчите
и навеждате очитѣ! . .
А това е много лесно,
и е твърде интересно:
Ето, месецъ, членъ какъ стана
в'Дружеството Християнско,
и се здраво той захвана
всичко лошо да забрави;
винаги добро да прави.
И списанието славно:
„Християнче Православно“
получава той в'награда
и чете го съсъ наслада.
Ето туй, деца, направи
Колю нашъ да се поправи! . .
Тамъ и вий се запишете,
„Християнчето“ четете
и деца добри бждете! . .

Свещеникъ Йор. Христовъ.